

Naše sadjarstvo in gospodarska kriza

Sedaj smo največjo kvarljivko in uničevalko našega žlahtnega jabolčnega sadnega drevja precej natančno obdelali, omeniti je še, da se ta kvarljivka čisto prenaša iz kraja v kraj že na mladih drevescih iz drevesnic in s tem okužuje morda prej še neokužene sadonosnike. Da se pa to prepreči, je prva in sveta dolžnost drevesničarja, da daje za podlago izključno le čistosočne divjake ter nikoli ne seje peček požlahtnjenih jabolč.

Tukaj vam navedem slučaj: V Dravinjski dolini ima neka kmetijska zadruga precej lepo drevesnico. Načelnik je sejal pečke cepljenih jabolč, že prvoletno rastline so bile polne listne ušice (aphis asorbi) in ko je bila drevesnica že požlahtnjena, je imel marljiv gospod župnik vse leto dnevno mnogo truda, da je zatiral te ušice, ki niso sicer za drevo smrtonosne, pač pa rast zelo zadržujejo. Nadalje je pa podlaga »divjaka«, ki je zrastle od pečke cepljenega jabolka, prava vada za krvno uš. Korenine nimajo v sebi tistega zoprno kistega in trpkoga soka, zato vidimo pri nekaterih drevesih spodaj cele grmiče pogubne krvavke. Ušica se naseli najprej v zunanjih, ne preglobokih koreninah, tam jih nabode in sesa sok; ob nabodenih se naredi gobica, iz nje požene mala mladika, ki daje zopet obilno hrano krvavki. To traja, ako se drevo ob pravem času temeljito ne očisti in omaže, dokler se drevo od zgoraj zaradi pomanjkanja potrebne soka popolnoma ne posuši. Le pogledite po zanemarjenih sadonosnikih in prepričali se boste, da tam, kjer boste videli spodaj okoli drevesa tik ob debelu grmiče in poganjke, se drevo od zgoraj prav nič ne razvija in kaže sprva tu pa tam suhe vejice, potem cele veje, dokler se popolnoma ne posuši.

V svoji bližini moram z žalostjo opazovati, da so temu zlu zapadla šele pred nekaj leti posajena drevesa, žalostno pa je, da se ljudem na noben način ne da dopovedati, kaj je pravzaprav vzrok, da se mu drevesa leto za letom posušijo. Pa ni samo to, da ima tak neverni Miheč velikansko škodo, on kar nevede s svojo trmo goji tega smrtnega sovražnika dreves, ki potem uničuje sosednje sadonosnike. Tu pa moram drevesničarjem — šušmarjem položiti resno besedo na srce: ne sejte nikoli

peček žlahtnih jabolč, nego najbolj divjih, ki rastejo visoko v hribovju, samotno. Čim bolj so divje, tem hujši je njihov kislotrpk ali grenki sok, ki ga ne mara niti krvavica niti drugi mrčes! Ako bomo tako delali, bomo kolikortoliko krizo omilili.

Torej, dragi drevesničarji, ne gledajte samo, »da gre posel«, imejte tudi vedno korist in dobiček kupcev pred očmi! Iz lastne izkušnje: moj ded, rojen sredi Slov. goric l. 1787., je bil za takrat prvi sadjar in vzoren Slovenec. Oženil se je v malonedeljsko faro na Pestike, tam je sadil prvi sadno drevje, divjake je vedno iskal po gozdovih in jih cepil. Ker je bil obenem oskrbnik kneza Trattmansdorffa, je iz graščine Negove vedno donosil raznovrstne žlahtne sadne sorte. Po njegovem vzgledu je prvi začel saditi Tomaž Spindler, njegov rojstni vištnik. Prišel pa je k Mali nedelji naš prvi slovenski zgodovinar župnik Antn Kreml. Ta se je z mojim dedom hitro seznanil ter sta postala neločljiva prijatelja. Ta gospod se je tudi živo zanimal za sadjarstvo. Ker so pa okoličani videli, kako lep sadovnjak sta si naredila moj ded Andrej Andrašič in Tomaž Spindler, so pričeli ta dva prositi, naj preskrbita še za nje sadnih dreves. Ker pa »gozdna drevesnica« ni več imela razpoložljivih divjakov, so ti trije, pisatelj Kreml in omenjena dva sklenili ustanoviti drevesnico, kar se je tudi zgodilo in sicer na posestvu T. Spindlerja na Kamenščaku, obč. Mala Nedelja. Pečke pa je preskrboval moj ded iz čistosočnih lesnik v »gomajni«, v gozdu kneza, pri katerem je bil oskrbnik. Ta, že več kakor pred sto leti ustanovljena drevesnica (menda prva v Slov. goricah) je delovala do smrti obeh ustanoviteljev. Tudi otroci, ki so pred 50 in 60 leti pri Mali nedelji obiskovali šolo, so se tam učili cepiti. Že kot petleten dečko sem moral pomagati dedu pri sejanju pečk, v narejene brazdice v razdaljah 5 cm po dve zdravi pečki polagati v zemljo. Ko sem bil star osem let, sem bil že dobro izučen v cepljenju in z desetimi leti sem v tej drevesnici že učil svoje sosolce cepiti drevesa.

Vatroslav Kosi, strok. ekonom
Gorica pri Celju.

Spomnite se

pri igrah, stavah in ob svečanih pri-
likah z darili ali legati

Prostovoljnega gasilnega in
reševalnega društva v Celju

se razgrejejo in otresajo krasne bele zimske odeje. Kadar zapiha sredi zime jug preko Paškega Kozjaka, Stenice in Konjiške gore, je okoli »Mariborske« pusto, prazno in krmežljivo.

Pa to je samo nezaželjena epizoda! Ko se drugo jutro predramiš in pogledaš skozi malo okence svoje sobice v ledeno premrazeni depandansi pri »Mariborski«, se razprostira okoli in okoli nje pristna, prava zima. Preko noči je zapihal in kajpada zmagal sever s krepkejšimi, sivoimi, zdravimi sapicami in prinesel novo zimo. In ko stopiš na plano, se ti odpre pogled na deviško mlado, novo-rojeno ali pa vsaj prerajeno pohorsko zimo, razgled na zimski svet in zimsko pokrajno, da bi mogel najti lepše samo še na višjih prisojnih predelih zapadnega Pohorja okoli Ribniškega sedla ali na Veliki kopji. Stare, deloma že bradate in kosmate smreke in oglašene bukve, ki čuvajo in varujejo kočjo in depandanso, pa tudi stan pridnih dolgouharjev, ki sem gori tudi v zimji iz mesta prinašata vse potrebno, so okrašene z naj-

Krajevnim organiza- cijam in članom JRKD v celjskem srezu

Narodni poslanec g. Ivan Prekoršek je obolen in se dva tedna ne bo mogel udeleževati shodov in sej, niti ne bo mogel sprejemati strank in reševati korespondence.

Zaradi tega prosimo vse krajevne organizacije in člane JRKD v celjskem srezu, da do navedenega časa opuščajo vabila g. poslancu za udeležbo na shodih in sejah ter da tudi ne pošiljajo dopisov, ki bi za enkrat itak morali ostati nerešeni. Ravno tako naj poedinci ne intervenirajo osebno, ker jih g. poslanec sedaj ne more sprejeti.

V nujnih zadevah naj se obračajo organizacije in posamezniki na sresko organizacijo.

Predsedstvo sreske organizacije
JRKD v Celju.

MILAN KOŠIČ:

Kriza teatra

Dolgi članki tu- in inozemskih listov nam pripovedujejo zadnje čase, da je to in ono gledališče v težkem položaju.

Večina teh člankarjev dolži današnjo gospodarsko krizo kot povzročiteljico tega žalostnega pojava. Vzroki se iščejo predvsem tam, kjer jih ni. Le malokdo pove, kje tiči vzrok razpadanja teatra. Saj pa tudi ni povsod teatarska kriza tako akutna, kakor je naša slovenska.

Poljski republikli gospodarsko gotovo ni z rožicami postlano, in vendar zaznamuje 51 gledališč, ki zelo uspešno vršijo svoje kulturno poslanstvo.

Kriza teatra in današnjega filma ni samo del vseobče krize ter rezultat vseobče revizije vrednot, temveč je kriza, neodvisna od gospodarske. Ali publika enostavno zato ne poseča teatra, ker nima denarja, ali pa, ker ga za teater ne mara več izdati?

Ne, publika je, nehala posecati teatre zato, ker so teatri podvrženi — vsaj momentano — krizi, ki je vse zmedla, ker je teater nehal biti teater.

Lektira literarnih del z našminkanimi ali nenašminkanimi osebami ni bila in nikoli ne bo teater.

Teater je v sebi zaokrožena umetnost, ki je nastala predvsem iz giba (pantomime). Teater je nastal iz

plesu, ritmu, iz barve, religioznega ritusa, iz luči in muzike, pretvoril pa se je v knjigo, ki se na glas čita.

Je teater mrtev? Ne, bolan je. Ozdraviti, se obnoviti ter postati življenja zmožen ne more prej, dokler se ne povrne k viru, iz katerega je izšel.

Ne trdim, da se mora povrniti k tistemu, kar je izginilo, sem pa menim, da je treba najti novo obliko, ki bo odgovarjala času, v katerem živimo.

Poiskati je treba ritem, barvo, luč, muziko in besede, ki bodo dejansko in smiselno odgovarjale epohi in ki bodo našemu času primerne.

Gotovo mi bodo očitali, da zamečavam »avtorja« in imam predsojke o teatru, ki je sestava empirskih sredstev. Temu pa ni tako, trdim, da ni neobhodno potrebno, da avtor vso svojo umetnost izraža v besedo, temveč v ustvaritev harmonične igre, pripravljeno za instrumentacijo. To je naravno neprimerno težje, a nikakor manj častno ter v nobenem slučaju ne zmanjša dostojanstva pesnika. Tako delo seveda ne bo pripadalo literaturi (saj tudi Shakespeare ni pisal svojih dram zaradi literature, ampak predvsem za teater), besedilo ne bo razdeljeno med osebe, pač pa bo to teater, ker beseda je in bo vedno le del celote, igre kot muzike (ki je itak neodvisna umetnost). Literatura je ubila teater, je ubila igralca, je ubila tudi neodvisno igralsko umetnost.

Teater je samega sebe izgubil.

Našli se bo!

Kedaj?

To je vprašanje.

Grenčica Hunyadi Janos je najzanesljivejši in najidealnejše odvajalno sredstvo.

Gramofoni radioaparati

in raznovrstna popravila

ANTON LE'NIK, Celje, Glavni trg 4

Če ste potrti, onemogli in nervozni, če trpite na glavobolu, omotičnih napadih in sličnem, je skrajni čas, da pripomorete do rednih funkcij svojim notranjim organom (želodcu, jetrom, ledvicam) s tem, da zauživate nekaj tednov vsak dan pol kozarca Saxlehnerjeve naravne grenčice HUNYADI JANOS. Pazite na etiketo z rdečim srednjim poljem! Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in boljših trgovinah.

DR. FRANC MIŠIČ:

Zima pri „Mariborski“

Kdar hodi k »Mariborski« samo zato, da stiši tam rožljati krožnike, žlice in vilice in vidi kozarce napolnjene z rujnim vincom, pa pri tem ne začuti nobenega višjega poželenja, nobenega vzvišenega stremljenja in uživanja, ta ne pozna niti ne razume našega Pohorja, tudi njegove zime ne.

To, kar se imenuje sv. Bolfenk, ostanki stare cerkve, stolp z razgledno verando in gostilno, vse postavljeno nad strmo brezdno, s krasno poševno ležečo tratino, s kegljiščem in prižnico, visi na severnem obronku vzhodnega Pohorja, pozimi s snegom pokrito, s prozornim ledom kakor s steklom obdano tudi tedaj, ko se na južnih pohorskih obronkih že pojavlja jug. Jug ni za pohorsko zimo; je za njo kakor slana za pomiadansko cvetlico; s svojimi toplimi sapicami, prilizovanjem in božanjem omami stare, resne bukve, ponosne smreke, kaj šele mlade smrečice, da

lepšo belo odejo. Vanjo so spretno roke pretekle noči vtakale ob jutranjem luninem svitu tisoč in tisoč svečic, ki se sedaj, ko za Slovenskimi goricami tam nekje iz ogrske nižave gleda jutranja zarja semkaj v najrazličnejših barvah in žarkih solčnega spektra, bliščijo tako svetlo, da sega pogled mimo »Mariborske«daleč proti jugu: proti severu je svet zaprt; proti jugu se vidi podolgovat, deloma pošumljen in zato tudi sedaj tu pa tam zelen obronek pohorski; na njem, proti njegovemu koncu, se dviga siva cerkev; okoli nje se tišče, v zimskem sijaju segrete in združene, nizke hišice; vse ena sama mična in krasna skupina; to je sv. Martin na Pohorju.

Še druge cerkvice ali pa vsaj njihovi stolpiči se vidijo pozimi od »Mariborske«; pa samo pozimis po leti, v zeleni barvi smrek, bukev in mecesnov, jih oko od njihove okolice ne more ločiti: cerkev sv. Urše, sv. Urha in sv. Treh Kraljev, vse tri sedaj osamljene in zapuščene; zlasti zadnji dve na obronkih Tinjske gore. Le tu pa tam se tudi sedaj sredi zi-

me ustavi kak pravi, pobožni pohorski popotnik, ki zna toplo moliti tudi v zimsko-mrzli cerkvi ali pa pred njo, ko je tjakaj dospel na svojih smučeh po večurni vožnji od »Mariborske« mimo »Ruške«.

Sankališča, drsališča in smučišča, ki naj bi bila največja privlačna sila za mnogoštevilne posetnike zimskega Pohorja, tudi pri »Mariborski«, niso in ne morejo biti glavno in bistveno, zaradi česar naj bi po zimi hodili tudi k »njeje«. Užitki, ki jih nudi pozimi, so večji, višji, imenitnejši. To ni polna klet, ne dobra kuhinja; to niso smučiči, drsalke in sanke. To je v zimskem zraku; to je v zimskem solncu, leži v zimskem gozdu; je skrito v božičnih drevesih, ki stoje, v najlepših razsvetljavah okoli »Mariborske« postavljena, po vsem gozdu kakor v nebeškem raju, vabljivo in zapeljivo za vsakogar, ki pride v tem krasnem zimskem času sem gori.

Pod kočjo kake pol ure oddaljeno, leži v gozdu in skalovju skrito bivališče pohorskih nimf in drijad, vil, rojenic in sojenic; pa tudi torišče

DOMAČE VESTI

PRIHODNJA ŠTEVILKA »NOVE DOBE« bo izšli zaradi praznika Sv. Treh kraljev že v četrtek 5. t. m. popoldne.

d Kraljeva podpora brezposelnim in revežem. Nj. Vel. kralj je poklonil narodnemu delavskemu strokovnemu savezu 10.000 Din za podporo brezposelnim, beograjski občini pa 100.000 Din za božičnico beograjskih revežev; to vsoto bo posebna občinska komisija razdelila o priliki pravoslavnih božičnih praznikov beograjskim revežem. Velikodušni dar kralja je izzval v javnosti veliko pozornost in odobravanje.

d Zamenjava bankovcev po 10 in 1000 Dn. Finančni minister je izdal odlok, po katerem se umaknejo iz prometa bankovci po 10 Din druge stalne izdaje in sedanji bankovci po 1000 Din stalne izdaje in sedanji bankovci po 1000 Din stalne izdaje z datumom 30. novembra 1920. Ti bankovci se bodo zamenjali za druge v roku treh let.

d Šestdeset let je poteklo 1. t. m., odkar je »Slovenski Narod« dnevnik.

d Poštna hranilnica sporoča: V zvezi s pogostimi telefonskimi vprašanji objavljamo, da Poštna hranilnica kot državni denarni zavod sploh ne spada pod uredbo o ureditvi izplačila vlog pri denarnih zavodih z dne 26. decembra 1932. Poštna hranilnica bo tudi v bodoče opravljala najkulantneje vsa plačila.

d Opozorilo. Delodajalci se opozarjajo, da znaša pri 7-odstotnem bolniškem in 7-odstotnem nezgodnem prispevku odtegljaj po mezdni razredih od 1. januarja 1933. na dan, kakor sledi: I. mezdni razred 0.23 Din, II. 0.33 Din, III. 0.39 Din, IV. 0.48 Din, V. 0.57 Din, VI. 0.69 Din, VII. 0.82 Din, VIII. 0.98 Din, IX. 1.18 Din, X. 1.39 Din, XI. 1.64 Din, XII. 1.97 Din. Ravnateljstvo SUZOR-ja v Zagrebu je sklenilo, da poviša za ljubljanski okrožni urad bolniške prispevke od 6.5 odstotkov na 7 odstotkov, nezgodne prispevke pa od 6 na 7 odstotkov. — OUZD v Ljubljani.

d Dunajska vremenska napoved za torek 3. januarja: V višjih legah jasno, v nižjih oblačno in megleno, zjutraj povsod mrz, podnevi pod megleno odejo, na gorah povratek temperature.

Celje in okolica

c Sokolski Silvestrov večer v Celjskem domu je bil dobro obiskan. Spred do polnoči je bil pester, a še premalo humorističen, kljub temu pa so se obiskovalci zabavali. Opolnoči se je društveni starosta br. dr. Milko Hrašovec v temperamentnem govoru poslovlil od starega leta in žetel vsem srečno in veselo novo leto. Sledila je lepa polnočna alegorija znanega mojstra br. Matije Benčana, železničarska godba pa je zaigrala sokolsko koračnico. Nato se je razvila prisrčna zabava s plesom, ki je trajala do jutranjih ur. Tudi ostali Silvestrovi večeri so bili dobro obiskani.

Pozejdonovo in Favnovo in mnogih malih skrateljčkov. Ni baš lahko dospeti tjakaj, še poleti je težko. Sedaj pozimi pa je žleb, obrobjen z ostrimi pečinami, ves oledenel, da se ne moreš varno spuščati po njem k velezanimivemu slapu in tolmunu, ki ga tu tvori Framščica. Skrivališče polno tajnosti in skrivnosti; le malo komu izmed številnih pohorskih izletnikov znano, je sedaj ogrnjeno s krasnim pajčolanom, skozi katerega kažejo samo svetli solnčni žarki, ki so baš sedaj pozimi svetlejši. Pot v zimski grad vseh onih bogov in boginj in drugih sličnih bitij, ki bivajo stalno pri »Mariborski« polati. Sedaj, sredi zime, tu plešejo, se kopljejo, prepevajo in se razveseljujejo v zimskem, ledenem grau, ki tekmuje po vsej svoji zunanosti, po svojih skrivnostnih, vsému, kar more Pohorje po zimi nuditi pravemu ljubitelju in poznavalcu.

c Življenje in umiranje v l. 1932.

V celjski župniji je bilo lani rojenih 562 otrok, od teh 136 ali 24.3% rezakonskih. Dečkov je bilo 324, deklic 238, od teh je bilo v bolnici rojenih 315 otrok in sicer 168 dečkov in 147 deklic. Mrtvorojenih je bilo 42 otrok in sicer 17 dečkov in 25 deklic. Umrlo je 478 oseb (276 moških in 202 ženski), od teh v mestu Celju 74 (37 moških in 37 žensk), v okolici 156 (88 moških in 68 žensk), v javni bolnici pa 238 (141 moških in 97 žensk). Porok je bilo 148 in sicer 133 doma in 15 drugod; iz drugih župnij je bilo 48 parov. V decembru je umrlo v Celju 22 oseb in sicer 3 v mestu in 19 v javni bolnici.

c Tujski promet v l. 1932. Lani je obiskalo Celje 8766 tujcev in sicer 7012 Jugoslovenov in 1754 inozemcev. Med inozemci je bilo največ Avstrijcev in sicer 908. Največ tujcev je posetilo Celje v juliju (904), najmanj pa v decembru (546). V decembru je obiskalo Celje 462 Jugoslovenov in 84 inozemcev (v novembru je bilo 736 tujcev), med slednjimi 32 Avstrijcev, 12 Čehoslovakov, 10 Italijanov, 8 Nemcev, 7 Amerikancev, 6 Rusov, 3 Madžari, po 2 Poljaka in Grka ter po 1 Francoz in Anglež. Po poklicu je bilo 198 trgovcev in trgovskih potnikov, 114 obrtnikov, 74 uradnikov, 21 inženjerjev, 10 odvetnikov, 10 učiteljev, 7 dijakov, 3 profesorji, 3 zdravniki in 2 industrijca, 104 osebe pa so bile brez poklica.

Helebrandt-Zeininger Fab.
major v pok.
Pavla roj. Žlindra
poročena
Celje 1. I. 1933. Laško
Namesto posebnega obvestila.

c Lanski delovni trg. Od 1. januarja do 31. decembra 1932. je pri celjski ekspozituri javne borze dela iskalo dela 3433 oseb (2589 moških in 944 žensk), delo je bilo ponujeno za 1763 oseb (1100 moških in 663 žensk), oseb (860 moških in 455 žensk), ed-potovalo je 50 oseb (37 moških in 13 žensk), odpadlo je 1277 oseb (912 moških in 365 žensk), 41. decembra pa je ostalo v evidenci 891 brezposelnih (780 moških in 111 žensk) napram 814 (705 moških in 109 žensk) po stanju z dne 20. decembra. Od 20. do 31. decembra se je na novo prijavilo 139 brezposelnih (119 moških in 20 žensk), delo je bilo ponujeno za 74 oseb (51 moških in 23 žensk), posredovanj je bilo izvršenih 60 (za 42 moških in 18 žensk), odpotoval je 1 moški, odpadel 1 moški. Delo dobe: 1 strugar, 1 hlapec, 1 mizarski vaje-neč, 3 kuharice, 4 služkinje, 3 kmeč-ke dekletke in 1 postrežnica.

c V celjski bolnici je bilo lani v oskrbi 5468 bolnikov napram 4764 v l. 1931., torej 304 bolnikov več nego predlanskim.

c Vprašanje ustanovitve azila za tuberkulozne v Celju. V petek zvečer se je vršila v Zdravstvenem domu se-ja odbora krajevne Protituberkulozne lige v Celju, v katere delokrog spadajo celjski, šmarski, konjiški, laški, krški in brežiški srez. Intervencija lige po sreskem načelstvu pri občinah, naj bi občine vnesle v svoje proračune primerne zneske za Protituberkulozno ligo, niso imele mnogo uspeha. Liga je imela v zadnjem času 4.323.50 Din dohodkov, njeno premoženje pa znaša sedaj 39.246.70 Din. Liga je nakazala zopet več podpor. Glede važne in potrebne ustanovitve azila za tuberkulozne bo stopila liga v stik z društvoma hiš-nih posestnikov in najemnikov. Liga se obrača tudi na dobra srca s proš-njo, da bi vzela kakega otročička za tuberkulozne lige bo v četrtek 26. t. m. ob 20. v sejni dvorani na mestnem magistratu. Občni zbor bo tudi razpravljal o vprašanju uvedbe akci-je za ustanovitev azila za tuberku-lozne v Celju.

c Pekovski mojstrski izpit je polo-žila pred strokovno komisijo v Celju ga. Jasti Kovačičeva, soproga tovar-narja g. Antona Kovačiča iz Rožne do-

line pri Ljubljani in hčerka nedavno umrle ge. Ivane Vošnjakove v Celju. Ga Kovačičeva bo zopet prevzela znano pekarno svoje pokojne matere v Celju. To narodno podjetje bo ostalo še na-dalje v domačih rokah in mu želimo mnogo uspehov tudi v bodočnosti.

c Božičnica SSK Celja se je vršila v sredo zvečer v klubovi sobi v Zdravstvenem domu ob prisotnosti okrog 60 članov. Po lepem nagovoru klubovega predsednika g. dr. Rebernika je sledilo petje, nato pa se je razvila prisrčna zabava. SSK Celje je obdaril nad 20 članov s smučmi. Na prireditvi so pevci prvokrat zapeli klubovo himno, ki jo je zložil g. Leopold Mejavšek, uzlasbil pa učitelj g. Radovan Gobec iz G.ž.

c Drsališče SSK Celja v parku je vsak dan odprto. Na drsališču vlada živahno vrvenje. Večino drsalcev tvori seveda mladina.

c Vsakoletni plesni venček maturantov celjske gimnazije bo v soboto 7. t. m. v Narodnem domu. Igra priznani »Sonny-boy« jazz iz Ljubljane. Začetek ob 20.30. Vstop dovoljen le vabljenim in po njih vpeljanim.

c Ne-reča. V petek 30. decembra dopoldne je padla 41 letna posestnikova žena Terezija Hrapotova na Ločici pri Polzeli tako nesrečno, da si je zlomila nogo. Ponesrečenko so prepeljali z reševalnim avtomobilom v celjsko bol-nico.

c Slikarska razstava Elde Piščan-čeve, Rajka Slapernika in Miroslava Modica v dvorani Obrtnega doma bo zaradi večjega zanimanja odprta še do torka 3. t. m. Onim, ki še niso ob-iskali te zanimive razstave, priporo-čamo, da si jo ogledajo, dokler je še čas.

c Uradni dan Zbornice za TOI v Ljubljani za Celje in okolico bo v to-rek 3. t. m. od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje, Razlagova ul. 8, pritlič-je, levo.

c Poroka. V nedeljo 1. t. m. se je poročil v Laškem major v p. g. Fabi-yan Helebrandt-Zeininger iz Celja s posestnico gđc. Pavlo Žlindrovo iz Laškega. Priči sta bila za nevesto zdravnik g. dr. Ivan Lovšin iz Laš-kega, za ženina pa kapetan I. razr. g. Josip Stengl iz Celja. Iskreno če-stitamo!

c Obrtno društvo v Celju bo prire-dilo tudi letos običajni obrtniški ples, ki se bo vršil 1. februarja. Obrtniški ples, ki je po številu že petnajsti, je ena najpriljubljenejših prireditev v Celju. Ples se bo vršil pod firmo »XV. obrtniški ples v Celju« in ga priredi staro Obrtno društvo, ki bo obhajalo v poletju 40-letnico svojega obstoja.

c Občni zbor invalidov v Celju. Na praznik 6. t. m. ob 9. dopoldne bo v mali dvorani Narodnega doma redni letni občni zbor krajevne organizaci-je Udruženja voj. invalidov v Celju.

c Pevski zbor obrtnega naraščaja bo imel prihodnjo pevsko vajo v po-nedeljek 9. t. m. ob 19. v Obrtnem domu.

c Celjsko pevsko društvo bo začelo z rednimi pevskimi vajami šele prihodnji teden. — Pevovodja.

c Napad sredi noči. Ko se je vra-čala gđc. Pavla K. v noči na pone-deljek 2. t. m. ob 1. domov in odklenila vežna vrata hiše Pred grčijo 9, se je nenadoma pojavil pred njo neznan moški, ki je rekel, da mora v hišo, ker mu je neka gospa Olga izmaknila dragocene stvari. Gđc. K. mu je od-vrnila, da v hiši ne stanuje nobena gospa Olga in da naj pride podnevi. Neznanec jo je nato napadel. Gospo-dična je hotela seči do zvonca in po-zvoniti, napadalec pa jo je udaril po roki. Ko je gospodična pričela kričati in klicati hišnika pa pomoč, jo je vr-gel na tla in jo pričel daviti. Šele, ko se je oglasil hišnik, jo je napadalec izpustil in zbežal. Na tleh je pustil klobuk, ki je bil okrvavljen, ker je go-podična v obrambi najbrž ranila napadalca.

c Umril je v petek 30. decembra v celjski bolnici 76-letni upokojeni to-varniški delavec Florjan Rožman iz Ilovice pri Novi cerkvi. N. p. v m.!

c Aretacija. V soboto 31. decembra je bil v neki gostilni v Celju areti-ran 34-letni brezposelni pekovski po-močnik Sim. Štolekar, ker je v okto-bru ukradel v Mostah pri Ljubljani za 500 do 600 Din zlatnine.

Mimogrede . . .

sem se na starega leta zvečer pome-šal med narod. Sam sem sel za mizo in sem obsedel. Nikogar ni bilo bli-zu. Še misli so mi ušle. Kaj bi z nji-mi, ko so pa tako puste in nevesele! Mimo mene je hodil narod in jaz sem ga opazoval.

Pa ti pristopi k mizi človek in me ogovori s tistim mehkim ruskim je-zikom, ki sedaj tako rezko odmeva po svetu. »Kaj me ne poznate več?« »O pač, poznam; kar sedite.« Pa re-res ne spominjam, kako se piše emi-grant, ki je bil čisto plešast, a Golo-glavin vem da ni. Vprašati starega znanca po imenu se mi pa le ni ho-telo.

Tega Rusa sem si bil pred trinaj-stimi leti posebej zapomnil. Bil je pravo čudo svojega izseljenega naro-da. On namreč ni bil kak ban, niti desetkrat veleposestnik, niti načel-nik gremija veletržcev, in ne gene-ralni direktor svetovne banke ali pro-fesor, ki bi bil skoro iznašel umetno temo, če ne bi bila prišla vmes ta prokleta vojna; ne, še polkovnik ni bil ta duša. Čemu je potem sploh šel iz svojega kraja, ko je moral vedeti, da ne bo pri nas nikomur imponiral?

Da, ko bi bil mongolski knez in po-tomec Tamerlanov, kakor so drugi, ali pa prapravnuk tistega lakaja, ki je Ivana Groznega spravljal na po-trebe, ali pa vsaj dedič stare tete, ki si je pisarila s Puškinim, potem že.

Tako pa vsega skupaj nič. Carinik je bil doma; torej že v evangeliju ob-sejen poklic. In v Jugoslaviji je ho-dil od konca do kraja, ter je trpel in upal, dokler se ni zbal za bodočnost. Sedaj pa odhaja. Poslavljaj se je od mene zavoljo nekih skoro čisto po-zabljenih drobnih dobrot. Hotel sem ga zadržati in sem mu naslikal pekel v Rusiji, kakor ga poznamo iz čas-nikov. Spomnil sem ga na grozno su-ženjstvo in mu dopovedoval, da si ga takoj zapišejo in mu dajo delo, ki morša niti ni primerno zanj. Tam je kudo; tam vsakega kratkomalo pri-silijo k delu.

»O, saj zato pa grem.«
Nesrečni človek, ki te sili obup v domevino, ne pa ljubezen!

Kino

Elite kino Union. Ponedeljek 2. in torek 4. januarja: »Beli demon«. Ufin zvočni vefilm. V glavnih ulogah Hans Albers, Gerda Maurus in Trude v. Molo. Predgre: komorni pevec Ri-chard Tauber poje tri pesmi, Ufin zvočni žurnal in šaloigra. Predstave ob delavnih vsak dan ob 1/2.5. in 1/2.9. zvečer.

Mestni kino Celje. Ponedeljek 2. januarja ob 20.30: »Sveti plamen«. Veličasten zvočni film po znani drami Somerseta Maughama. V glavnih ulo-gah Gustav Frölich, Dita Parlo, Vla-dimir Sokolov in Anton Pointner. — Torek 3., sredo 4., četrtek 5. in petek (praznik) 6. januarja: »Pesem, ki ubi-ja...!« (»Reporter Holm«.) Krasen alpski zvočni film z godbo in petjem. V glavnih ulogah Herman Speelmans, Elga Brink, Celjan Harry Hardt (Klim-bacher) in Julius Falkenstein. Pri vseh predstavah najnovejši Foxov zvočni žurnal.

Dopisi

Sv. Peter v Sav. dol. Silvestrovo smo tudi pri nas praznovali v prijetnem razpoloženju. Naš Sokol je poskrbel za primerno zabavo pri br. Privošniku za uprizoritvijo enodejanske burke »Hlaček«, ki je bila v režiji brata Ma-horčiča že po snovi primerno zami-šljena, posebno pa v vlogah nad vse posrečeno izvedena; prirediteljem gre vse priznanje. Med najprijetnejšo do-mačo zabavo smo hitro prešli v novo leto, ki ga je pozdravil naš prosvetar brat Mahorčič v kratkem a stvarnem nagovoru, v katerem je podčrtal pred vsem jedro narodnega dela, nalog in ciljev, kar je dalo temu lepemu tradi-cionalnemu večeru še globlje in pri-jetnejše obeležje. Želimo in upamo da nas naši diletanti kmalu zopet raz-vedre s kakšno uprizoritvijo.

EM. LILEK :

Slovenski šolniki v Bosni in Hercegovini

za avstro-ogrsko gospodstva od 6. novembra 1879 do 31. oktobra 1918 in za časa naše jugoslovenske vlade od 1. nov. 1918 do 1929.

(Dalje.)

Kakšno službo so ti Slovenci vršili na zavodu? O. A. Hoffer je bil drugi superior od septembra 1882—1885, od decembra 1885—1887 vicerektor, od 1902—1908 pa rektor. — A. Fr. Slavič je bil prvi generalni prefekt, avgusta 1887 je postal vicerektor, l. 1888. rektor in je to ostal do l. 1893.; medtem je bil tudi prvi ravnatelj travniškega bogoslovja (1890 do 1893), l. 1899. pa je bil premeščen v Sarajevo kot ravnatelj tamošnjega bogoslovnega semenišča (1899 do 1908). Leta 1908. so ga poslali nazaj v Travnik kot ministra in prokuratorja, da odstrani finančni deficit zavoda. — O. Lempl je bil generalni prefekt l. 1885.—1886.* Oče Umnik je bil l. 1908. vodja duhovnih vaj za I. in II. razred, a l. 1909. »nastojnik nauka«. Kmalu je izstopil iz reda, in zaradi tega se ni omenja v kazalu imen. Postal je potem župnik pri Sv. Joštu nad Kranjem, tam zbolel in v Zagrebu od kapi zadet umrl.

* Ravnatelj nikdar ni bil, kakor piše Sl. biogr. leksikon. V. Tr. sp. 1882—1932 str. 134.

O prvih treh Slovencih je urednik »Travniške spomenice« napisal životospisne črtice na str. 260 do 267 in 269—270. Jaz jih tukaj uvrščam v skrajšanem obsegu.

1 O. Aleksander Hoffer (1839—1914).

O. Hoffer je prišel v 43. letu septembra 1887 v Travnik za »superiorja« ter je imel kot takšen biti obenem ravnatelj semenišča in gimnazije. Kot profesor je predaval na gimnaziji največ zgodovino, zemljepis in filozofijo. Z osobitim zanimanjem je proučeval zgodovino Bosne in izkopaval arheološke ostanke v travniški okolici. Zasnoval je semeniščni arheološki in etnografski muzej. Ali plet njegovega znanstvenega dela je ostal največ v rokopisu. Vsega je bil v Travniku 11 let starešina zavoda. Seminarci se gotovo s hvaležnostjo spominjajo, da se imajo mnogi izmed njih samo njegovi dobroti zahvaliti za svojo izobrazbo. Svojo plemenito dušo je izdihnil septembra l. 1914. Na koncu svojega članka o O. Hofferju navaja urednik »Travniške spomenice« iz l. 1932. njegove publikacije arheološke, geografske, zgodovinske, naravoslovne in teološke vsebine v Glasniku zem. muzeja za B. in H. ter isto v Wissenschaft. Mitteilg. aus B. u. H., v Glasniku Srca Js., v Gl. br. naravosl. dr. in v Zeitsch. für kath. Theologie, kjer je obravnaval vprašanje: War Erzbischof Sava I. katholisch?

2 O. Franc Ks. Slavič D. I. (1847—1909).

V Travniku (1882—1899), v Sarajevu (1899 do 1908), zopet v Travniku (1908—1909).

O. Fr. Ks. Slavič se je rodil v župniji Sv. Križa

pri Ljutomeru. Gimnazijo je študiral v Mariboru. Po z odličnim uspehom položeni maturi je stopil v graško bogoslovje. Ali že po treh mesecih je prestopil v jezuitski red. Novicijati je dovršil v redovni hiši pri Sv. Andražu v Labodski dolini na Koroškem, filozofijo v Bratislavi, a bogoslovje v Innsbrucku. Tam je polezel doktorat s sijajnim uspehom in se nato pripravil za profesuro, ali poglavarji so ga leta 1882. poslali v Bosno.

Že junij l. 1881. je bilo med Sv. stolico in avstro-ogrsko vlado dogovorjeno, da se v Travniku takoj zgradi deško semenišče za vso Bosno in Hercegovino, v Sarajevu pa centralno bogoslovje, na kateri bi imel biti O. Slavič prvi profesor. Dokler ne bi prišli v to bogoslovje travniški seminarci, bi ga obiskovali frančiškanski kleriki. Ker pa ti tega niso hoteli, je moral O. Slavič zapustiti Sarajevo in svoje, že sedem mesecev trajajočečasno mesto ceremoniarja pri nadškofu Stadlerju, ter se preseliti v Travnik, kjer so ga določili najprej za generalnega prefekta in profesorja hrvaškega in klasičnih jezikov.

Ko je postal prvi rektor zavoda, je od lijakov resno zahteval delo in red. Njegova impozantna postava in njegov sigurni nastop, kakor tudi njegova globoka naobrazba so mu pridobili pri vsakem spoštovanju in pri podrejenih neoporečno poslušnost.

Bil je vsega 15 let poglavar in da je samo še eno leto dalje živel, bi bil postal gotovo prvi starešina septembra 1909 proglašena »Hrvatske pokrajine D. I.« Umrl je v Travniku 2. marca 1909.

(Dalje prih.)

Za plesne obleke

krasne Crepe de Chine v različnih barvah meter Din 39.— nudi tvrdka

Franc Dobovičnik, Celje / manufaktura in industrija prešitih odev in perila

Sokolstvo

Telovadna akademija celjskega Sokola

Sokolsko društvo v Celju je v proslavo ujedinenja priredilo v sredo 30. novembra telovadno akademijo, ki je vseskozi dobro uspela. Telovadci in telovadke so zastavili ves svoj trud in res, priznati moramo, da je bila ta akademija ena izmed najboljših v zadnjih letih. Zasluge za tako lepo uspešno prireditve nosijo bratje Poljšak Rudolf, Prelog Miloš, Grobelnik Tone in sestre Gruden Mirka, Lojk Mimi, Križmanič Marjuči in Luznik Zorana. Njihov trud je bil s prireditvijo obilo poplačan. Prav posebno priznanje pa gre br. načelniku Poljšaku, ki je na ta večer proslavil krstno slavo svoje nove telovadne kompozicije »Devetke« za moški naraščaj. Prav lepa in efektna točka in najprimernejša za moški naraščaj. Tudi brat Gorinšek se je na tem večeru odlikoval, saj je predvajal svoji dve najnovejši kompoziciji in sicer: godbo k Večerovi »Ritmični gimna-

stiki« in k Poljšakovi »Devetki«. Br. Gorinšek je velik talent in še dosti obeta.

Sedaj pa preidemo k posameznim točkam.

Pred začetkom programa je spregovoril starosta br. dr. Hrašovec, poudarjal je važnost ujedinenja za nas Jugoslovane in se spomnil žrtev, ki so padle v borbi za ujedinenje. Nato se je zastor dvignil in pred nami se je pokazala krasna živa slika, ki je simbolično predstavljala 100-letnico Tyrševega rojstva. Godba je zaigrala državno himno. Trgovsko-obrtni naraščaj je nastopil z vajami s poškrljanimi palicami. Fantom se je poznalo, da so bili prvokrat na odru. vendar se že vidijo pri njih, ki telovadijo šele kratek čas, uspehi pravilne sokolske vzgoje. Takoj nato so priskakljale naše mlade, življenja polne naraščajke na oder. »Trojka«, estetsko najlepša točka vsega programa, trpi na preveliki monotonosti v gibih. Preveč se eni in isti gibi ponavljajo.

Tiste kritike, ki so se tako »pohvalno« izrazili o tej točki in sploh ves spored akademije, rekel bi, dobesedno raztrgali, opozarjamo, da tega več ne store. Žalostno je, da je ta kritika

prišla ravno od članov iz prednjaškega zbora, a ko se je program akademije sestavljal, niso niti črhnil. Želeli bi, da drugič oni sestavijo boljši program. Priporočamo društvenemu prednjaškemu zboru, da gre preko teh kritik proti svojemu cilju. Zaradi te kritike program in uspeh ni prav nič trpel.

Na gredi so članice pokazale dobre in precizno izvedene vaje. Višek pa so dosegle v skupni vaji na gredi, ki je bila izvršena zelo točno in skladno. Sledil je krst Poljšakove »Devetke«. On je v to svoje delo dal vso svojo tehnično zmožnost in uspeh ni izostal. Vsa publika se je o tej točki zelo pohvalno izrazila in tudi strokovni kritiki so delo prav lepo pohvalili. Br. načelniku čestitamo k uspehu in enako br. Gorinšku, ki je sestavil godbo k tem vajam, kakor smo že gori omenili. Opaziti je bilo ponekod neskladnost muzike in vaj, vendar celota zaradi tega ni prav nič trpela. Malo bo pač treba obe deli še izpiliti. Mladi dečki so pa to točko izvedli tako brezhibno, da bi jim človek rekel mojstri. Take rutine, take hrabrosti ni bilo opaziti pri nobeni drugi točki. Na bradlji so se pa naši favoriti kar najlepše odrezali, ven-

dar so drugi dan, ko se je akademija ponavljala, vaje skoro boljše izvedli, razen skupine. Brilljantna sta brata Grilec in Oblišar. Sledila je zopet, sicer prav lepa, težka in dobro nastudirana točka »Ritmični ples«. Lepa sestava, neokusne obleke. Člani so nastopili z »Dvanajstko«. Pri tej točki se je zopet pokazala Poljšakova šola. Strumni in skladni gibi, vaje grede kakor namazane, dasi so precej težke. Fantje so se zelo lepo odrezali. Ritmična gimnastika (žen. naraščaj). Godba br. Gorinška je bila zelo dobra, polna melodije in skladna z vajami. Brhke naraščajke so to točko izvedle z lahkoto in eleganco. Ta točka je bila najlepša izmed ženskih točk. Na drogu so zopet pokazali naši ljubljenci vrhunske vaje, za katere so bili nagrajeni z burnim ploskanjem. Seveda ploskanja ni manjkalo tudi pri ostalih točkah. Na drogu je prednjačil br. Grilec. Pa tudi drugi niso prav nič zaostajali za njim. Višek večera je pa bila »Sedmorica« naraščajnikov. Najlepša točka večera, zasluga našega izbornega prednjaka br. Preloga. Lahko rečemo, da je ta tih sokolski delavec skoro najboljši prednjak v društvu. Njegova zmožnost se je pokazala v tej točki. Najtežja točka, toda on se je lotil z veliko ljubeznijo in jo z dobrim materijalom častno rešil. Majhna hiba je bila v kozaškem plesu, ki je bil nekoliko pretrdo izve-

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman Poslovenil Boris Rihteršič

Ko sem predaval svojemu učencu zgodovino, je stopil v sobo veliki vojvoda.

Pomahnii je z roko, naj sedeva, meni pa še posebej, naj nadaljujem.

Tisto jutro sem pripovedoval vojvodi Joahimu o različnih Aleksandrovih, začeni z borbo epigonov po babilonskih ulicah, pa vse do bojev s Kiropedonom, ki je zaradi Lizimahovega poraza napadel dinastijo Lagidov in Seleucidov. Mlademu nemškemu knezu sem hotel narisati velike in tragične like Eumena, vodje Argirapidov, Poliperhona, Antipatra, Antigona, Gonata in Demetrija Poliorketa. Nekaj si je zapisoval in me poslušal z zanimanjem, ki bi bilo lahko manj narejeno.

Tudi veliki vojvoda sam je sedel in me poslušal. Njegov resni in inteligentni obraz me je tako vsega zamotil, da nisem več govoril omejenemu Joahimu, ampak Frideriku-Avgustu. Njemu sem namenil poglavje, kjer sem skušal pojasniti, kako je razpad cesarstva epigonov olajšal zmago grabečemu Rimu.

Ko sem s svojim predavanjem za trenutek zastal, mi je rekel:

»Naj vas moja prisotnost ne moti, če ste hoteli pokazati primeru med Rimom in Prusko.«

Friderik-Avgust se je nasmehnil.

Nerodno mi je bilo, da sem moral pred njim poudariti vazalstvo vladarjev nemških zveznih držav do pruskega cesarja.

Vendar sem to napravil in prikimal je:

»Samo, da bi to vazalstvo, kakor je v Rimu, zagotovilo veličino Nemčije in svetovni mir.«

Končal sem s tem, da sem naštel učencu knjige,

45 ki pišejo o snovi mojega predavanja, predvsem kot osnovno delo Droysenovo »Zgodovino helenizma«.

»Oprostite, gospod,« je dejal veliki vojvoda, »ali ni nobenega boljšega francoskega dela, ki bi nadomestilo Droysena?«

Nikdar me ni bilo na Sorbonni tako sram, kakor takrat, ko sem odgoovril, da ga ni.

Enajsta ura je odbila.

»Joahim,« je rekel veliki vojvoda, »zdaj lahko odidete. Vi, gospod Vignerte, pa ostanite.«

Ostala sva sama.

»Gospod,« mi je dejal s svojim lepim in resnim, skoraj malce otožnim glasom, »morda se vam bo zdelo, da skoparim s hvalo, čeprav veste, da ste jo zaslužili. Toda že od nekdaj imam slabo navado, da čakam zelo dolgo in šele potem izpregovorim. Zdaj je moj čas prišel. Brez vaše vednosti je delal vaš učencec včeraj izpit pri nekem profesorju kielskega vseučilišča. Čeprav je bil ta profesor malce pristran proti francoskim metodam, je vendar moral priznati uspehe, ki ste jih dosegli...«

Nato je dodal z glasom, ki ni bil brez prizvoka grenkobe:

»Vem, da kmet še več zasluži, če zraste njegova žetev na upornih tleh. Zato mi dovolite, da vam danos izrečem svojo zahvalo in obenem izrazim željo, da bi se dobro počutili v Lautenburgu in srečno dovršili nalogo, ki ste jo tako srečno začeli.«

»Milostni gospod,« sem dejal, v resnici ganjen, »jaz bi moral biti srečen, zaradi dobrotljivosti, ki mi jo izkazuje Vaša Visokost.«

»Ne, ne,« je trmasto naglasil, »jaz sem vaš dolžnik. Izvedel sem, gospod Vignerte, da posvečate tisto malo prostega časa, kar vam ga še ostane po poučevanju mojega sina, nalogi, ki mi je morda še dražja. Naj to za zmeraj ostane med nama. Vem, kakšne težave ste morali premagati, da ste dosegli pri veliki vojvodki zaupanje, ki vam ga zdaj — vsaj zdi se mi

tako — izkazuje. Ne poznam vas še dovolj, gospod, da bi vam mogel še bolj določeno izraziti željo, da bi vas videl v njeni službi. Hotel bi, da bi jo razvedrili in jo rešili tistih mračnih misli — nekakšnega pokvarjenega moralnega ravnotežja, ki je škodljivo tudi za njeno telesno zdravje. Čeprav c tem med nama doslej še ni bilo jasne besede, vidim, da ste me razumeli in da se vam je posrečilo še več kakor sem pričakoval. Tako sem jaz zdaj vaš dolžnik.«

V njegovem glasu je bilo toliko vzvišene bolesti, da me je ganilo.

»Milostni gospod,« sem šepnil, »obljubljam...«

»Da mi je roko.«

»Ne zahtevam obljub. Zdaj vas poznam in vem, da boste storili vse, kar boste zmogli, v dobrobit velike vojvodke. Na ta način se mi boste najbolje zahvalili za zaupanje, ki vam ga izkazujem. Vaša naloga morda ne bo zmeraj lahka. Ženska, posebno taka, ki ji je umrlo ljubljeno bitje, nima tistega uravnovešenega značaja, ki se mi z njim lahko ponašamo. Napravite vse tako, kakor se vam bo zdelo, da je prav, dragi gospod!«

Za trenutek sva oba molčala. Potem je nadaljeval.

»Pridal bom še drugo zahvalo, če ni odveč vsak izraz hvaležnosti po vsem tem, kar sem vam pravkar povedal. Dovoliti mi morate, da računam s povečano uslužnostjo, ki jo zdaj od vas zahtevam. Ukazal sem, naj znašajo odslej vaši prejemki 15 000 mark.«

Presenečeno sem vzkliknil.

»Prosim vas!« je odvrnil z nasmeškom, ki ga je delal dražestnega. »Ali ne igrate zdaj vsak večer bridge, point po pet pfenigov?«

PLES 1933

Crepe de Chine v vseh barvah v izborni kvaliteti po Din 39 — meter dobite pri tv. Vegi & Bevc, Celje, Glavni trg

den. Sonata je zelo ponesrečena stvar. Kontrasti enega dela z drugim, sploh te vaje niso ne za članice ne za člani. Škoda, tako lepa muzika in tako ponesrečena teiovadna skladba. S tem pa ne kritiziramo izvedbe. Kajti br. Grobelnik, ki je ta stvar naštudiral, jo je dobro navožbal; za ritmične vaje nimamo v društvu boljšega prednjaka. Zadnja točka, vaje s kockami, pa ni spada na konec programa in tudi zelo kontrastna je bila z drugimi točkami. Vendar je bila točka zelo lepa, seveda tudi vzorno naštudirana in izvedena.

Med odmori je pridno sviral polnoštevilni orkester celjske železničarske godbe pod taktirko agilnega in požrtvovalnega kapelnika g. A. Petermana.

Zelimo, da nas Sokolsko društvo kmalu zopet razveseli s tako akademijo, k temu uspehu pa prav od srca čestitamo.

Damska krojačica

nudi temeljit pouk v šivanju za lastno uporabo. Naslov v upravi lista.

Sprejemajo se

abonenti

izvrstna kuhinja ter točna postrežba, dnevno Din 12.—. Obenem naznanjam, da je prispel pristen dolenjski cviček.

M. LAPORNIK, Celje
gostilna „Pri mostu“

Za veselice

konfete, serpentine, papirnati krožniki, servijeti, lampijoni itd. se dobijo v trgovini

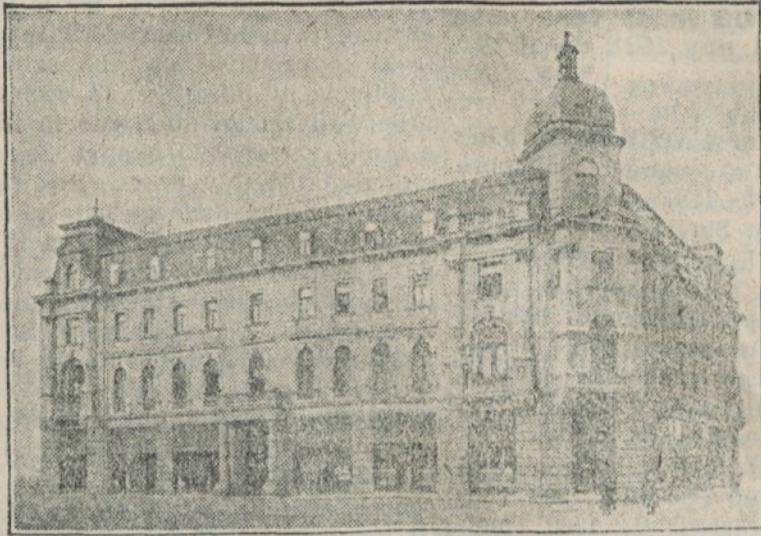
Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Celjska posojilnica d. d. v Celju**V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM**

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000.—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštanj

Dvosobno stanovanje

lepo v vili, v Celju, Jurčičeva 5 se odda s 1. februarjem starejšemu solidnemu paru.

Velika izbira raznih keksov, oblatov, čokolade, finih bombonov, v zalogi tudi lepe rozine, mandlji, orehova jedra, banatska moka in vsak dan sveže čajno maslo pri tv.

Karol Loibner, Celje

Pri „Zvoncu“ — Kralja Petra c. 17.

2 sobno stanovanje

s kabinetom ali 3 sobno v centru mesta išče zakonski par brez otrok. Naslov v upravi lista.

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo 4
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Velika pratika!

Družinska pratika!

KARL GORIČAR V.D.V. CELJE

KNJIGARNA, ZALOGA UMETNIN IN MUZIKALIJ
opozarja na bogato zalogo raznih lepih daril

Umetniške razglednice.

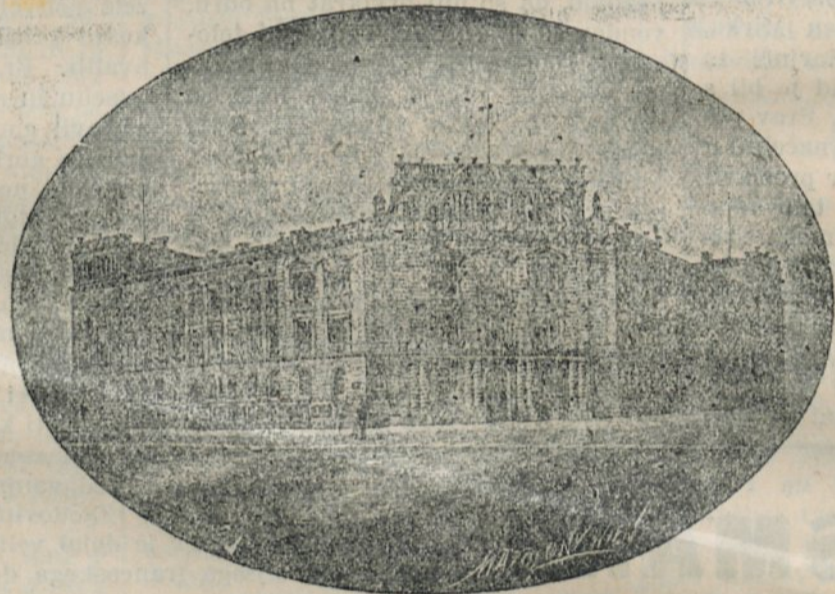
Cene izredno ugodne!

Inserirajte v „NOVI DOBI“

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu, ki obstoji že 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prilankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso devčno močjo

**ZVEZNA TISKARNA IN KNJIGOVEZNIČARNA
CELJE • STROSSMAYERJEVA ULICA 1**

IZVRŠUJE VSA V STROKO SPADAJOČA DELA
HITRO SOLIDNO IN PO ZMERNI CENI

